

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 13.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11511** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.166, ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Си –Уай-Астерия-Ем Енд Кей“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3, представлявано от управителя Г. Пуриккос, чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 02-020-2600/8551 / 03.07.2019г., издаден от зам. изпълнителния директор на ДФЗ, с който на жалбоподателя е установено публично държавно вземане , представляващо 100% от общата изплатена сума по мярка 212 за кампания 2013, в размер на 4008.61 лв., на основание чл.14, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 03.04.2008г.

В жалбата и в съдебно заседание жалбоподателя, чрез процесуалния си представител излага становище за нищожност на оспорения административен акт. Алтернативно се иска отмяната му като незаконосъобразен, поради противоречие с материалноправните норми, целта на закона и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.Сочи се, че с процесния акт жалбоподателя се е запознал едва на 11.10.2021 г. поради това счита, че подадената жалба е допустима.Твърди се още, че същият не е бил уведомен за откриването на производството по издаването на оспорения акт. Иска се прогласяване на нищожността на оспорения АУПДВ, евентуално неговата отмяна поради противоречие с относимите разпоредби и целта на закона. Претендират се разноски.

Ответникът по делото – Заместни- изпълнителен директор на Държавен

фонд“Земеделие“, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в писмено становище по делото, твърди недопустимост на жлабата. При условията на евентуалност - на неоснователност на същата. Излага подробни съображения в тази насока. Моли същата да бъде оставена без разглеждане, алтернативно без уважение и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерностна претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал през 2013 г. заявление УИН 02/200513/87691 за подпомагане по мярка 212 “Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони“ в ДФЗ по ПРСС 207-2013г. Същият бил одобрен по тази мярка и през първата година от ангажимента - 2013 г. му била изплатена сумата от 4008.61 лв./л.41-71 от делото/.

При извършена проверка, на основание чл.37, ал.2 от ЗПЗП било установено от административния орган, че дружеството не е заявило участие по тази мярка, съгласно изискванията на Наредба № 11/03.04.2008 г. за кампания 2014 г.

С оглед на констатираното и във връзка с чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от Наредба № 11/03.04.2008 г., административния орган е издал Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент с изх. № 02-020-2600/8551 / 29.11.2016 г., за което дружеството било уведомено с писмо изх. № 02-020-2600/5828 от 14.09.2016г.

С писмо изх.№ 02-020-2600/8551/25.01.2018 г. / л.16 от делото/, въз връзка с влезлия в сила Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент с изх. № 02-020-2600/8551 / 29.11.2016 г., административният орган е уведомил дружеството, че е открито производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане. Това уведомително писмо било изпратено на дружеството с писма на посочения от него в заявлението адрес, както и на адреса на управление на дружеството, но писмата били върнати с отбелязване , че лицето не е намерено на адресите./ л.157 от делото/

С оглед на това, че лицето не е декларирало телефон или електронен адрес нито в заявлението, нито в ТР, административният орган е залепил на талблото в съответната ОД – С. град на ДФЗ уведомление на основание чл.26, ал.2, вр. с чл.61, ал.3 от АПК, ведно с Констативен протокол № 05-2-221/9 от 13.03.2019 г. Считано от 14.03.2019 г. на жалбоподателя е била дадена възможност да се яви в съответната администрация за получаване на уведомителното писмо. Уведомлението е свалено на 28.03.2019 г. като считано от тази дата дружеството е било уведомен за откриването на производството по издаване на АУПДВ / л.15-21 от делото/

На дружеството бил издаден Акт за установяване на публично държавно вземане/АУПДВ/ № 02-020-2600/8551/ 03.07.2019г., издаден от зам. изпълнителния директор на ДФЗ, с който е установено публично държавно вземане, представляващо 100% от общата изплатена сума по мярка 212 за кампания 2013, в размер на 4008.61 лв., на основание чл.14, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 03.04.2008г./ л.22-24 от делото/

Уведомление за издаването на същия било изпратено с писма на адреса посочен от дружеството в заявлението, както и на адреса посочен като седалище и адрес на управление в ТР, като писмата били върнати с отбелязване – непотърсени/л.146-151 от делото/. С оглед на ненамирането на дружеството на посочените адреси, както и липсата на посочен телефон или електронен адрес, административния орган е залепил на талблото в съответната ОД – С. град на ДФЗ уведомление на основание чл.18а,

ал.10, вр. с чл.26, ал.2 от АПК, ведно с Констативен протокол № 05-2-221/61 от 20.10.2020 г. В същото е посочено, че дружеството следва да се яви в 7-мо дневен срок за получаване на писмо за уведомяване за издадения АУПДВ.

Уведомлението е свалено на 28.10.2020г./ л.25-27 от делото/.

В хода на съдебното производство от ответника са представени повторно писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка.

Други доказателства по делото не са ангажирани от страните по делото.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Видно от съдържанието на жалбата жалбоподателя твърди нищожност и незаконосъобразност на оспорения АУПДВ.

От доказателствата по делото АУПДВ безспорно се установява, че същият е бил връчен по реда на чл.18а, ал.10, вр. с чл.26, ал.2 и вр. с чл.61, ал.3 от АПК. Спазени са всички изисквания на АПК за връчването по този ред. Видно е, че самият жалбоподател не е посочил телефон или електронен адрес за връчване, нито е бил открит управителя или друго лице в посочените от него адрес за контакти и адрес на управление на дружеството. С оглед на което правилно от административният орган е пристъпил към връчване на адм. акт по реда на чл.18а, ал.10 от АПК, вр. с чл.61, ал.3 от АПК. Поисканите от жалбоподателя копия от преписката през 2021г. на дата 11.10.2021 г. не могат да обосноват извод за нередовностна връчването на оспорения акт, а жалбата до съда е подадена една година след връчването му по този ред на АПК и влизането му в законна сила.

С оглед на горното жалбата, в частта в която се иска обявяването на незаконосъобразност на оспорения Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 02-020-2600/8551 / 03.07.2019г., издаден от зам. изпълнителния директор на ДФЗ се явява просрочена и като такава е недопустима за разглеждане. В тази част жалбата следва да се остави без разглеждане и производството по делото следва да се прекрати.

В останалата част, в която се иска прогласяването на нищожност на оспорения акт, съдът намира, че жалбата е подадена от надлежната страна, при наличието на правен интерес и същата е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата, в тази част, е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия. Със заповед № 03-РД/715/27.06.2017 г. от Изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" / л.107 -108 от делото/ на издателя на процесния АУПДВ са делегирани на основание чл. 20а, ал. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители подробно описани правомощия, включително да издава и подписва АУПДВ по всички схеми и мерки по директни плащания. Оспореният АУПДВ е в предписаната от чл. 59, ал. 2 от АПК форма, като в него са посочени правните и фактическите основания за неговото издаване.

При издаването му не са налице допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

Неоснователни се явяват твърденията на жалбоподателя, че същият не е бил надлежно уведомен за откритото производство по издаване на АУПДВ. Видно от представените доказателства, на дружеството е бил издаден Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент с изх. № 02-020-2600/8551 / 29.11.2016 г. за което дружеството било

уведомено с писмо изх. № 02-020-2600/5828 от 14.09.2016г.Липсват данни същият да е бил оспорен и отменен по надлежния ред.Също така жалбоподателя не твърди, че не е знаел за този акт.

Въз основа на този акт административния орган, в съответствие с изискванията на чл. 4, ал.1, т.2 и т.3 от Наредба № 11/03.04.2008 г.,е открил производство по издаване на АУПДВ.

За откритото производство, дружеството е било надлежно уведомено чрез залепяне на таблото в ОД –С. град на ДФЗ на уведомление на основание чл.26, ал.2, вр. с чл.61, ал.3 от АПК, ведно с Констативен протокол № 05-2-221/9 от 13.03.2019 г. Считано от 14.03.2019 г. на жалбоподателя е била дадена възможност да се яви в съответната администрация за получаване на уведомителното писмо.Уведомлението е свалено на 28.03.2019 г.От тази дата съгласно разпоредбите на АПК дружеството се счита за надлежно уведомено.

С оглед на горното съдът намира, че АУПДВ е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона форма и с предписаното от закона съдържание, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Жалбата като неоснователна в тази част, следва да се остави без уважение.

При този изход на делото в полза на ДФ "Земеделие" следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,вр. с чл.159, т. 5 от АПК, Административен съд –София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Си –Уай-Астерия-Ем Енд Кей“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлене: [населено място], [улица], ет.3, представлявано от управителя Г. Пуриккос, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 02-020-2600/8551 / 03.07.2019г., издаден от зам. изпълнителния директор на ДФЗ, с който на жалбоподателя е установено публично държавно вземане , представляващо 100% от общата изплатена сума по мярка 212 за кампания 2013, в размер на 4008.61 лв., на основание чл.14, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 03.04.2008г, в частта, в която е поискано прогласяването на нищожността на акта.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Си –Уай-Астерия-Ем Енд Кей“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлене: [населено място], [улица], ет.3, представлявано от управителя Г. Пуриккос, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 02-020-2600/8551 / 03.07.2019г., издаден от зам. изпълнителния директор на ДФЗ, с който на жалбоподателя е установено публично държавно вземане , представляващо 100% от общата изплатена сума по мярка 212 за кампания 2013, в размер на 4008.61 лв., на основание чл.14, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 03.04.2008г, в частта, в която се иска обявяването му за незаконсьобразен и прекратява производството по делото в тази част.

ОСЪЖДА „Си –Уай-Астерия-Ем Енд Кей“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлене: [населено място], [улица], ет.3, представлявано от управителя Г.

Пуриккос, да заплати по сметката на ДФЗ сумата в размер на 100.00 лв. / сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО, в частта в която жалбата е оставена без разглеждане, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България от съобщаването му на страните, в останалата част решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 /четирнадесет/ дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: